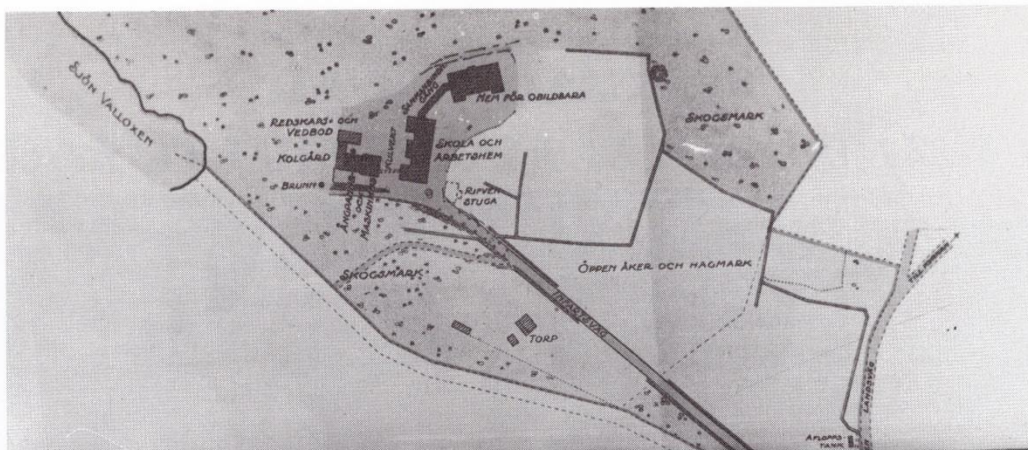




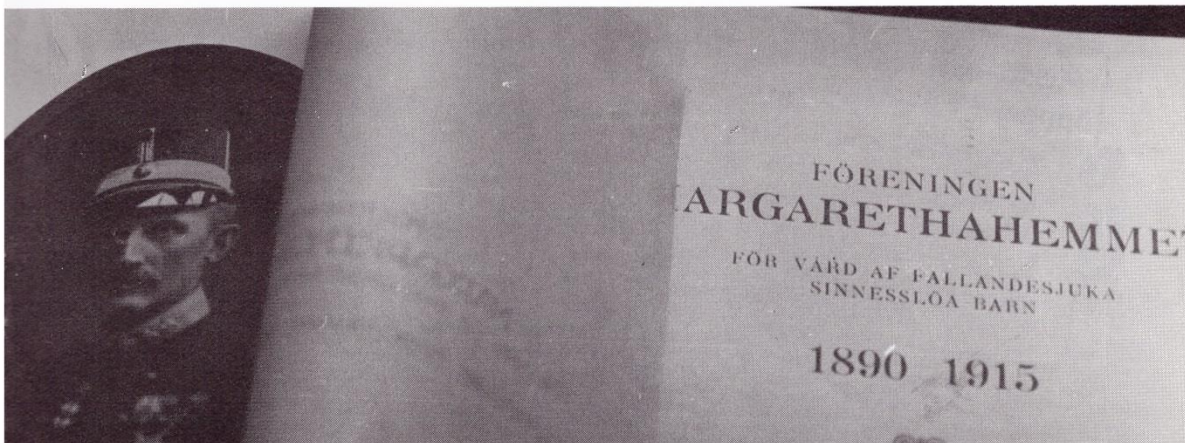
MARGARETAHEMMETS TILLKOMST

Slutligen kunde styrelsen, sedan densamma efter verkställande utskottets förslag in pleno tillsammans med föreningens revisorer den 1 maj 1913 besökt ett å Knifsta gård i Knifsta socken af Stockholms län, invid sjön Vallöxen beläget område, det 19 i samma månad enhälligt besluta att från dåvarande ägaren af Knifsta gård, kaptenen, grefve C.A. Stackelberg för ett pris af 14,000 kr. förvärfva genom ett med gäfvä kombineradt köp ett område som, inberäknadt den i köpet ingående, numera genom Konungens befallningshafvandes resolution den 31

december 1914 under benämning Margarethahemsvägen afsöndrade och lagfarna vägmark, innefattar ett område af i det närmaste 25 tunnland med tillhörande strand samt vatten- och markrätt i sjön Vallöxen. Detta område har sedermera efter vederbörlig landtmäteriförrättning den 26 november 1913 blifvit enligt Konungens befallningshafvandes beslut den 5 oktober 1914 afsöndrat och den 6 i samma månad lagfaret under benämningen Margarethahemmet N:o 1 och 2.



Då det område, hvilket var afsedt till byggnadsplats innehades på lifstid af ett åldrigt par, hvilket bebodde en af dem uppförd träbyggnad måste föreningen för en kostnad af 1,250 kronor samt en mindre lifränta vid köpet lösa till sig dispositionsrätten till ifrågavarande område och därå uppförda bostad- och mindre uthusbyggnader.



Citatet på motstående sida är hämtat ur en bok om Margarethahemmet som utgavs när verksamheten startat. Det är en utförlig redovisning om 122 sidor med porträtt av prins Carl, Stiftaren, Beskyddaren och Ordföranden.



Prinsessan nedsänkte här efter grundstenen, därvid å densamma framträdde inskriptionen: "Margaretha, Sveriges Prinsessa, lade grundstenen den 28 Maj 1914." (Pappan, prins Carl, i bakgrunden)

En minnesbild från grundläggningen

Den 29 maj 1914 ägde en minnesrik händelse rum här i Knivsta. Då lades den första grundstenen till det stora komplexet Margarethahemmet. Kungligheter såsom prins Carl och prinsessor samt många myndighetspersoner deltog vid den högtidliga ceremonien och många knivstabbor fick tillfälle att närvara vid en från vardagen avvikande händelse.

Jag gick då i folkskolans andra klass och vår klass tillsammans med andra klasser hade övat för att sjunga vid invigningen. Det var vår magister, klockare Ekqvist, som övat oss. Han var också ledare för en kyrkokör, som även medverkade med sång vid samma tillfälle.

Vi var lediga från skolarbetet och finklädde för att medverka. Vår sång kom mot slutet av programmet. Vi sjöng Erik Gustaf Geijers dikt "Odlaren". "Odlaren står i mörka mullen fröets sådd för kommande skörd..." Mycket av texten minns jag fortfarande, den sitter lika fast i minnet som några av psalmerna som man då var tvungen att lära sig utantill. - Troligen gick sången bra - ingen har sagt något annat. Efter några ytterligare tal avslutades det hela med ett leve för Fosterlandet och unison sång.

Därefter serverades vi alla förfriskningar i ett stort tält. Vi skolbarn stod vid ett långbord, där det serverades te med bullar och kakor. Jag, och säkert många med mig, hade aldrig druckit te tidigare, och jag minns hur vi stod kvar länge utan att kunna dricka, men vågade ej gå därifrån. Så småningom fick vi annan dryck. Men händelsen finns etsad i mitt minne - så svår var min första kontakt med te.

En annan detalj i ceremonien som jag särskilt har lagt på minnet, var när man lade ner själva grundstenen på plats. Allt var förberett. Under stenen i grundmuren lade man ner ett "rör" eller "tub" av koppar i vilket man stoppade in handlingar rörande byggnaden. Sedan sänktes den stora "grundstenen". Det verkade så spännande att gömma något!

Hemma höll vi samma år på att lägga om golvet i salen och vi ungar hade sett hur man skulle kunna gömma något. Vi rullade ihop papper som vi skrivit litet på och stoppade ner i trossbotten - nu säkert förmulnat.

Nisse